

Sygn. akt VII K 68/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: Dawid Lesiakowski, Anna Wnuk, Agnieszka Chojnacka, Lena Błaszczczyńska,

Prokurator: Jarosław Anioł, Kamil Majda,

po rozpoznaniu w dniach 11.09.2015 r., 26.11.2015 r., 22.02.2016 r., 29.04.2016 r., 6.05.2016 r., 9.08.2016 r.,

sprawy P. S., syna G. i E. z domu K., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 14 maja 2013 roku do 1 sierpnia 2013 roku w sklepie (...) w P. przy ul. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w z góry powziętym zamiarem, dokonywał kradzieży różnych artykułów o wartości co najmniej 1 721,29 złotych działając na szkodę właściciela sklepu firmy (...) z siedzibą w K., w tym :

-w dniu 14 maja 2013 roku około godziny 20:10 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki pompy wodnych każda o wartości 99 złotych i stację parową marki T. o wartości 359 złotych i o łącznej wartości 557 złotych,

-w dniu 28 czerwca 2013 roku około godziny 09:45 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia 70 sztuk czekolad marki W. o łącznej wartości 174,30 złotych,

-w dniu 08 lipca 2013 roku około godziny 10:30 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych oraz czekolady marki W. o nieustalonej dotychczas wartości,

-w dniu 09 lipca 2013 roku około godziny 10:50 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych,

-w dniu 01 sierpnia 2013 roku około godziny 10:40 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia 14 par skarpet o łącznej wartości 279 złotych,

-w dniu 23 sierpnia 2013 roku około godziny 15:40 z w/w sklepu zabrał w celu przywłaszczenia alkohol typu whisky marki J. W. o pojemności 1L. i wartości 74,99 złotych oraz czekolady marki W. o nieustalonej dotychczas wartości,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 23 sierpnia 2013 roku w P. w sklepie (...) nr (...) przy ul. (...) oraz w sklepie (...) przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonywał kradzieży różnych artykułów o wartości co najmniej 1 722,15 złotych działając na szkodę właściciela wyżej wskazanych sklepów firmy (...) S.A. z siedzibą w K., w tym :

-w dniu 14 maja 2013 roku około godziny 20:10 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki pomp wodnych każda o wartości 99 złotych i stację parową marki T. o wartości 359 złotych to jest towar o łącznej wartości 557 złotych,

-w dniu 28 czerwca 2013 roku około godziny 09:45 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 70 sztuk czekolad marki W. o łącznej wartości 174,30 złotych,

-w dniu 08 lipca 2013 roku około godziny 10:30 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych,

-w dniu 09 lipca 2013 roku około godziny 10:50 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych,

-w dniu 01 sierpnia 2013 roku około godziny 10:40 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 14 par skarpet o łącznej wartości 279,86 złotych,

-w dniu 23 sierpnia 2013 roku około godziny 15:40 ze sklepu (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia alkohol typu whisky marki J. W. o pojemności 1L. o wartości 74,99 złotych oraz czekolady marki W. o nieustalonej dotychczas wartości czym wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego P. S. na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w K. kwotę 1722,15 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia dwa złote piętnaście groszy) złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. kwotę 1136,52 (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przez adwokata wyznaczonego z urzędu w postępowaniu sądowym;

4. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych przy czym wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 68/15

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2013 roku około godziny 20:10 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) P. S. zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki pomp wodnych każda o wartości 99 złotych i stację parową marki T. o wartości 359 złotych to jest towar o łącznej wartości 557 złotych.

/zeznania D. N. – k. 4, k. 41-42, k. 285v.-286;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 7, k. 20, k. 61;

potwierdzenie przekazania płyty – k. 17, k. 20;

notatka urzędowa – k. 81-82;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285, k. 326-326v./

W dniu 28 czerwca 2013 roku około godziny 09:45 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia 70 sztuk czekolad marki W. o łącznej wartości 174,30 złotych.

/zeznania D. N. – k. 4, k. 41-42, k. 285v.-286;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 8, k. 18, k. 62;

płyta CD – k. 18;

potwierdzenie przekazania płyty – k. 17;

protokół oględzin rzeczy – k. 26-27;

notatka urzędowa – k. 81-82;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285, k. 326-326v./

W dniu 08 lipca 2013 roku około godziny 10:30 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) P. S. zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych.

/zeznania D. N. – k. 4, k. 41-42, k. 285v.-286;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 9, k. 19;

płyta CD – k. 19;

potwierdzenie przekazania płyty – k. 17;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285, k. 326-326v., k. 334v./

W dniu 09 lipca 2013 roku około godziny 10:50 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych.

/zeznania D. N. – k. 4, k. 41-42, k. 285v.-286;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 10, k. 21, k. 59;

płyta CD – k. 21;

potwierdzenie przekazania płyty – k. 17;

notatka urzędowa – k. 81-82;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285/

W dniu 01 sierpnia 2013 roku około godziny 10:40 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) P. S. zabrał w celu przywłaszczenia 14 par skarpet o łącznej wartości 279, 86 złotych.

/zeznania D. N. – k. 4, k. 41-42, k. 285v.-286;

zeznania M. H. – k. 57v.-58v., k. 286-286v.;

zeznania R. J. – k. 70v.-71, k. 286v.-287;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 52, k. 54, k. 65, k. 66., k. 68, k. 69;

potwierdzenie przekazania płyty- k. 67;

protokół oględzin rzeczy – k. 72-73;

płyta CD – k. 75;

notatka urzędowa – k. 81-82;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285/

W dniu 23 sierpnia 2013 roku około godziny 15:40 ze sklepu (...) przy ul. (...) oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia alkohol typu whisky marki J. W. o pojemności 1L. o wartości 74,99 złotych oraz czekolady marki W. o nieustalonej dotychczas wartości.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v., k. 210v.-211, k. 285;

zeznania R. B. – k. 99v-100, ujawnione k. 312-312v.;

potwierdzenie przekazania płyty – k. 103/

W czasie popełniania powyższych czynów P. S. mieszkał razem z rodzicami.

/zeznania G. S. – k. 311v.-312/

Oskarżony nie znajdował się w tym okresie w na tyle dramatycznej sytuacji aby był zmuszony do dokonywania kradzieży.

/zeznania G. S. – k. 111v.-112, k. 311v.-312;

zeznania K. S. – k. 318-318v.;

częściowo zeznania M. S. – k. 324v.-325v./

Oskarżony ma 24 lata. Legitymuje się podstawowym wykształceniem. Nie ma wyuczonego zawodu. Nie osiąga żadnych dochodów. Jest kawalerem, Ma na utrzymaniu dziecko w wieku 3,5 roku. Nie posiada majątku.

/dane osobo – poznawcze – k. 284v./

P. S. był już wielokrotnie karany.

/dane o karalności – k. 212-215/

Oskarżony nie jest chory psychicznie. Jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Prezentuje objawy zaburzeń osobowości. Podczas popełnienia zarzucanych mu czynów miał ograniczoną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swym postępowaniem ale nie w stopniu znacznym.

/opinia sądowo – psychiatryczna – k. 200-201/

Przesłuchany po raz pierwszy w charakterze podejrzanego P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu kradzieży i opisał ze szczegółami co zabierał i w jaki sposób. Przyznał się też, że czynów tych dokonywał z góry powziętym zamiarem.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v./

Składając kolejne wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu kradzieży. Wskazał, że treść zarzutu odpowiada w całości jego zachowaniu.

Dodatkowo wskazał, że żałuje tego co zrobił. Wyjaśnił, że dopuszczał się tych kradzieży, gdyż potrzebował pieniędzy na utrzymanie rodziny. Ponadto podniósł, że skradzione rzeczy sprzedawał nieznanym osobom.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 88, k. 197v./

W dniu 9 grudnia 2014 roku P. S. ponownie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu kradzieży. Podtrzymał też swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 210v.-211/

Także przez Sądem P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził wcześniej składane wyjaśnienia.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 285/

Na rozprawie w dniu 11 września 2015 roku oskarżony wyjaśnił, że nie ukradł chemii, perfum, skarpetek. Nie realizował tych kradzieży na zamówienie.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 287/

Na rozprawie w dniu 22 lutego 2016 roku oskarżony wyjaśnił: „Ja dorywczo pracowałem razem z K. S. w firmie, która burzyła kamienice, budowała ulice. Nie pamiętam nazwy. Nie pamiętam nazwy firmy, nie pamiętam nazwiska właściciela. Mam

w domu wizytówkę właściciela firmy. Z aresztu skontaktuję się z mamą. Ona poda mi dane i przekaze Sądowi. M. S. to moja siostra. Ona potwierdzi, że kiedy brakowało mi pieniędzy zwracałem się do niej o pomoc. Wiedziała w jakim celu są mi potrzebne pieniądze. One były mi potrzebne na utrzymanie rodziny, to jest 4 letniego syna J.. Brakowało mi pieniędzy na wynajem mieszkania. Tam gdzie pracowałem nie codziennie była praca i dlatego brakowało mi czasem pieniędzy. Z tych nagrań co dzisiaj oglądaliśmy z 2.08.2013 r. to ja nic nie ukradłem. Nie wiem dlaczego uciekałem. Jakiś stres miałem. 8.07.2013 r. nie ukradłem czekolad. Inny czas jest kradzieży dnia 14.05.2013 r. Nie ma nagrania z drugiej kamery. Nie wiadomo co zostało skradzione. Różnica jest około 10 minut co do czasu popełnienia przestępstwa kradzieży”.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 317v./

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 roku oskarżony po dokonanych odtworzeniach nagrań płyt CD wyjaśnił, iż na płycie CD z k. 18 widać jak wynosi on czekolady marki W. zgodnie z zarzutem aktu oskarżenia. Natomiast na płycie CD z k. 19 widać jak oskarżony kradnie 2 sztuki piły tarczowej. Nie widać natomiast na nim kradzieży czekolad W.. Oskarżony stwierdził w związku z tym, że raczej ich nie ukradł. Na nagraniu z płyty CD z k.20 widać jak P. S. dokonał kradzieży dwóch pomp wodnych oraz stacji parowej marki T.. Ponadto kwestionował godziny dokonanych kradzieży. Na nagraniu

z płyty CD z k. 21 widać jak oskarżony dokonał kradzieży 2 sztuk piły tarczowej. Natomiast po odtworzeniu nagrania z płyty CD z k. 75 oskarżony podniósł, iż na okazanym nagraniu nie widać aby on ukradł skarpety. Natomiast on uciekał tego dnia przed sklepową, gdyż obawiał się, że ona może go kojarzyć z poprzedniej kradzieży. Oskarżony wskazał też, że nagranie jest z dnia 2 sierpnia 2013 roku. Natomiast on w dniu 1 sierpnia 2013 roku nie był w (...) i nie ukradł skarpet.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 326-326v./

Na rozprawie w dniu 6 maja 2016 roku po odtworzeniu płyty CD z k. 19 oskarżony wyjaśnił, iż „na odtworzonym nagraniu widać dwa opakowania piły tarczowej które skradłem tego dnia po prostu te pudełka są ustawione w ten sposób, że jedno z nich jest ustawione wizerunkiem piły tarczowej to jest to pierwsze znajdujące się na górze, a drugie jest odwrócone tyłem. Na nagraniu nie widać czekolad. Ponadto oświadczam że w tym dniu nie skradłem czekolad”.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 334v./

Ustalając stan faktyczny w części dotyczącej tego czy oskarżony dopuścił się przedmiotowych kradzieży, dni ich dokonania oraz w zakresie ustaleń co zostało skradzione i kiedy, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego (zwłaszcza złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oraz pierwszej fazie postępowania sądowego), zeznaniach świadków D. N., M. H., R. J., R. B., zgłoszeniach zgrania materiałów z systemu C., potwierdzeniach przekazania płyty, notatce urzędowej, nagraniach na płytach CD rejestrujących przebieg kradzieży, protokołach oględzin rzeczy. Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też Sąd uznał go za wiarygodny. Przede wszystkim oskarżony od początku przyznawał się do dokonania wszystkich zarzucanych mu kradzieży i przyznał, że skradł przedmioty wskazane przez organ prokuratorski. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w pozostałym wskazanym materiale dowodowym w tym zwłaszcza nagraniach z zapisu monitoringu znajdujących się w sklepach, w których oskarżony dokonywał kradzieży oraz zeznaniach przywołanych świadków.

Sąd nie dał jedynie wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w dniach 11 września 2015 roku oraz 29 kwietnia 2016 roku, z których wynika, iż w dniu 1 sierpnia 2013 roku nie dokonał on kradzieży 14 par skarpet. Przede wszystkim oskarżony od początku postępowania nie kwestionował kradzieży tych skarpet. Jego zeznania w tym zakresie były stanowcze i konsekwentne. Ponadto w tym zakresie Sąd miał na uwadze zeznania M. H., zgodnie z którymi ustalono, że w dniu 1 sierpnia 2013 roku oskarżony dokonał kradzieży 14 par skarpet o łącznej wartości 279,86 złotych. Świadek podniosła, iż w dniu 2 sierpnia 2013 roku mężczyzna, który skradł w dniu 1 sierpnia 2013 roku skarpety ponownie przyszedł do sklepu w dniu 2 sierpnia 2013 roku. Podeszedł do M. H. i zapytał gdzie są skarpety marki (...). Wtedy M. H. rozpoznała w nim sprawcę kradzieży skarpet z dnia 1 sierpnia 2013 roku. Chcąc go zatrzymać złapała go za ramię. Jednak on się wyrwał i uciekł przez drzwi wejściowe. Na zapisie monitoringu z dnia 2 sierpnia 2013 roku widać, że uciekającym przed M. H. mężczyzną był P. S.. Ponadto okoliczności te znajdują swoje potwierdzenie w protokole oględzin płyt CD z zapisem monitoringu z dnia 1 sierpnia 2013 roku i 2 sierpnia 2013 roku.

Oskarżony przyznał się do kradzieży litrowej butelki whisky marki J. D.. Natomiast z zeznań R. B. wynika, że P. S. ukradł whisky marki J. W.. Zdaniem Sądu nie ma większego znaczenia rozbieżność w marce skradzione whisky. Najistotniejsze jest, że oskarżony potwierdził, że ukradł whisky o poj. 1 litra. Natomiast ustalając markę whisky Sąd oparł się na zeznaniach kierownika sklepu (...) przy ulicy (...) – R. B.. Świadek miał dokładną możliwość ustalenia marki whisky, która została skradziona z jej sklepu, gdyż miała ona możliwość przejrzenia monitoringu i w oparciu o to poczynienia stosownych ustaleń. Ponadto podczas przesłuchania w dniu 18 listopada 2014 roku oskarżony ostatecznie przyznał się do kradzieży whisky marki J. W..

Nie mają większego znaczenia dla sprawy zeznania ojca oskarżonego – G. S.. Nie miał on wiedzy na temat przedmiotowych zdarzeń. Natomiast jego zeznania pozwoliły na ustalenie, iż w okresie objętym zarzutem oskarżony mieszkał razem z rodzicami. Tym samym nie bronią się twierdzenia świadka M. S. oraz wyjaśnienia P. S., iż oskarżony dokonywał kradzieży, gdyż nie miał z czego żyć oraz potrzebował pieniędzy na wynajem mieszkania. Mieszkając razem z rodzicami nie znajdował się on tak dramatycznej sytuacji aby mógł usprawiedliwić przedmiotowe kradzieże czynnikami ekonomicznymi.

W tym miejscu warto też zwrócić uwagę na zeznania K. S.. Sąd dał im wiarę, gdyż jako kolega P. S. nie miał żadnego interesu w tym aby zeznawać na jego niekorzyść. Świadek ten wskazał, że P. S. w 2013 roku podejmował prace dorywcze. Ponadto w okresie letnim wspólnie z oskarżonym dorabiali sobie na budowach. Tym samym w 2013 roku oskarżony osiągał dość regularne dochody, mieszkając jednocześnie z rodzicami a co za tym idzie nie był w na tyle trudnej sytuacji życiowej i ekonomicznej aby musiał dokonywać kradzieży.

Z ostrożnością należy natomiast podchodzić do zeznań M. S. – siostry oskarżonego. Co do zasady starała się ona lansować tezę, iż oskarżony dokonywał kradzieży, gdyż nie miał pieniędzy dla siebie i swojej rodziny. Podnosiła też, że potrzebował pieniędzy na wynajem mieszkania. Sąd nie dał wiary jej zeznaniom w tej części, gdyż pozostają w opozycji do zeznań K. S. i G. S.. Niezależnie jednak od powyższego zeznania świadka, która starała się przedstawić oskarżonego jako osobę, która nie miała innego wyjścia i musiała dokonywać kradzieży, tak naprawdę pozwalają też na wyprowadzenie zupełnie innych wniosków. M. S. zeznała bowiem, że początkowo oskarżony wraz z dziewczyną i dzieckiem mieszkali razem z rodzicami. Następnie wyprowadzili się do wynajmowanego mieszkania. Jak zaczęło brakować pieniędzy na wynajem, P. S. zaczął kraść. Zdaniem Sądu postawa oskarżonego nawet przy przyjęciu, iż faktycznie zaczęło mu brakować pieniędzy na wynajem nie zasługuje na usprawiedliwienie. Nic nie stało bowiem na przeszkodzie aby oskarżony wraz dzieckiem i dziewczyną wrócił do rodziców. Niezależnie jednak od tego Sąd nie dał wiary M. S., że P. S. nie miał środków na utrzymanie mieszkania i rodziny. Jak sama bowiem przyznała M. S. zarówno rodzice jak i ona pomagali i pomagają oskarżonemu finansowo. Pobierał on też zasiłki z (...)u. Ponadto oskarżony pracował dorywczo. Nadto świadek wskazał, że jak pojawiły się problemy z pracą i oskarżony nie mógł utrzymać wynajmowanego mieszkania, a siostra nie mogła mu zawsze pomagać, oskarżony wprowadził się ponownie do rodziców a dziewczyna od niego odeszła. Wtedy rodzice i siostra ponownie pomagali mu finansowo. Tym samym z zeznań tych wynika, że nawet jak pojawiły się problemy z pracą oskarżony nie był zmuszony do dokonywania kradzieży. M. S. przyznała też wprost, iż w okresie objętym zarzutem oskarżonemu wprowadzie ledwo ale starczało na życie i opłaty.

Z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego został on poddany w toku postępowania jednorazowemu badaniu przeprowadzonemu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Na podstawie jednoznacznej pisemnej opinii sędowo – psychiatrycznej ustalono, iż oskarżony nie jest chory psychicznie. Jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Prezentuje objawy zaburzeń osobowości. Podczas popełnienia zarzucanych mu czynów miał ograniczoną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swym postępowaniem ale nie w stopniu znacznym. Wydana w sprawie opinia biegłych psychiatrów nie budzi zastrzeżeń pod względem fachowości i rzetelności. Nie była ona także kwestionowana przez strony. Dlatego była podstawą ustaleń faktycznych w zakresie tą opinią objętymi.

Sąd uznał za wiarygodny także pozostały nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Nie był on podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.

Reasumując Sąd uznał, iż oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu.

P. S. w okresie od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 23 sierpnia 2013 roku w P. w sklepie (...) nr (...) przy ul. (...) oraz w sklepie (...) przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonywał kradzieży różnych artykułów o wartości co najmniej 1 722,15 złotych działając na szkodę właściciela wyżej wskazanych sklepów firmy (...) S.A. z siedzibą w K., w tym :

-w dniu 14 maja 2013 roku około godziny 20:10 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki pomp wodnych każda o wartości 99 złotych i stację parową marki T. o wartości 359 złotych to jest towar o łącznej wartości 557 złotych,

-w dniu 28 czerwca 2013 roku około godziny 09:45 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 70 sztuk czekolad marki W. o łącznej wartości 174, 30 złotych,

-w dniu 08 lipca 2013 roku około godziny 10:30 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych,

-w dniu 09 lipca 2013 roku około godziny 10:50 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 sztuki piły tarczowej o łącznej wartości 318 złotych,

-w dniu 01 sierpnia 2013 roku około godziny 10:40 ze sklepu (...) nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 14 par skarpet o łącznej wartości 279, 86 złotych,

-w dniu 23 sierpnia 2013 roku około godziny 15:40 ze sklepu (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia alkohol typu whisky marki J. W. o pojemności 1L. o wartości 74,99 złotych oraz czekolady marki W. o nieustalonej dotychczas wartości,

czym wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd dzieląc kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego dokonał zmian w opisie czynu.

Przede wszystkim prokurator wskazuje, iż ostatniej kradzieży P. S. dopuścił się w dniu 23 sierpnia 2013 roku. Natomiast w początkowej części opisu czynu wskazał, iż oskarżony działał w okresie od 14 maja 2013 roku do dnia 1 sierpnia 2013 roku. Tym samym Sąd dokonał w tej części opisu czynu korekty wskazując, iż P. S. działał w okresie od 14 maja 2013 roku do dnia 23 sierpnia 2013.

Sąd w opisie czynu doprecyzował w jakich sklepach (...) oskarżony dokonał kradzieży. Sąd przyjął iż czyny z dnia 14 maja 2013 roku, 28 czerwca 2013 roku, 8 lipca 2013 roku, 9 lipca 2013 roku zostały popełnione w sklepie (...) nr (...) przy ul. (...). Sąd dokonał tych ustaleń w oparciu o potwierdzenie przekazania płyt (k. 17). Ponadto Sąd ustalił, że oskarżony dokonał kradzieży w dniu 1 sierpnia 2013 roku w sklepie (...) nr (...) przy ul. (...). Sąd miał tu na uwadze potwierdzenie przekazania płyty (k. 67). Ponadto także M. H. – kierownik sklepu (...) przy ulicy (...) wskazywała na te okoliczności. Podniosła ona też ważną kwestię, iż przy ulicy (...) nie ma i nie było sklepu (...). Zostało też ustalone, że w dniu 23 sierpnia 2013 roku oskarżony dokonał kradzieży w sklepie (...) przy ul. (...). Wynika to z zeznań R. B. – kierownika sklepu (...) mieszczącego się przy ulicy (...). Ponadto wskazane miejsca dokonywanych kradzieży wynikają też z wyjaśnień oskarżonego.

Ponadto Sąd wyeliminował z opisu czynu w zakresie zdarzenia z dnia 8 lipca 2013 roku, że oskarżony dokonał kradzieży czekolad marki W. o nieustalonej wartości. Przede wszystkim przed Sądem oskarżony zakwestionował dokonanie tej kradzieży a brak jest innych dowodów ją potwierdzających. Na załączonych nagraniach nie zarejestrowano faktu kradzieży tych czekolad.

Nadto Sąd doprecyzował wartość skradzionych skarpet w dniu 1 sierpnia 2013 roku na kwotę 279,86 złotych, co wynika wprost z zeznań M. H.. Tym samym zmieniła się też ogólna kwota szkody z 1.721,29 złotych na 1.722,15 złotych.

Sąd podzielił kwalifikację prokuratorską, iż P. S. kilkakrotnie w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży różnych artykułów z dwóch sklepów (...). Tym samym Sąd przyjął, iż oskarżony przedmiotowego przestępstwa dopuścił się w ramach tzw. czynu ciągłego. Każde z pojedynczych zachowań miało miejsce w odległości około miesiąca czasu a więc w krótkim okresie czasu. Oskarżony od początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w tym do działania z góry powziętym zamiarem. Okoliczności i sposób działania oskarżonego również potwierdzają, iż działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Oskarżony po raz pierwszy zjawił się na miejscu zdarzenia w dniu 14 maja 2013 roku. Tam ustalił, iż w dość łatwy sposób można wynosić produkty ze sklepów (...) nie będąc przez nikogo zatrzymywanym. Tym samym z góry powziął zamiar, iż będzie sukcesywnie przychodził po kolejne artykuły. Tak też uczynił zjawiając się kilkakrotnie w miejscu zdarzeń. Takie zachowanie oskarżonego w korelacji z jego wyjaśnieniami pozwala na przyjęcie, iż jeszcze przed pierwszą czynnością sprawcą założył sobie, iż będzie dokonywał kradzieży artykułów, w krótkich odstępach czasu, korzystając z każdej nadarzającej się okazji.

W rozpoznawanej sprawie, koniecznym było rozstrzygnięcie, według której ustawy orzekać. Czyn został bowiem popełniony w dniu 23 sierpnia 2013 roku. Natomiast wyrok został wydany w dniu 19 sierpnia 2016 roku. W

międzyczasie tj. w dniu 1 lipca 2015 roku doszło do nowelizacji Kodeksu karnego. Tym samym w niniejszej sprawie pomiędzy popełnieniem przestępstwa a czasem orzekania doszło do zmiany ustawy – Kodeks karny.

Dlatego też wydając wyrok w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze treść art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy ustawą względniejszą dla oskarżonego był Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przestępstwa.

Sąd pragnie zauważyć, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego zdecydowanie przeważa pogląd, zgodnie z którym względniejsza dla sprawcy jest ta ustawa, której wybór opiera się na ocenie całokształtu konsekwencji wynikających dla niego z zastosowania obydwu wchodzących w grę ustaw. Uwzględniając wszystkie skutki wynikające dla sprawcy Sąd uznał, iż względniejszy dla P. S. będzie Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu. Sąd miał tu na uwadze w szczególności przesłanki do stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary, w tym na etapie postępowania wykonawczego.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrane w sprawie dowody nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu znacznym.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra jakim jest w niniejszej sprawie mienie;
- rozmiary wyrządzonej szkody, która nie są małe;
- popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;
- motywację sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego przede wszystkim jego uprzednią kilkukrotną karalność, także za przestępstwa przeciwko mieniu.

Na korzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę, iż co do zasady przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Ponadto jest jeszcze dość młodą osobą.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył P. S. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd mając na względzie cele postępowania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa nie skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszania wykonania kary w stosunku do oskarżonego. Biorąc pod uwagę okoliczności obciążające w tym przede wszystkim kilkukrotną uprzednią karalność oskarżonego, w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, w ocenie Sądu nie zasługuje on na tak daleko idące dobrodziejstwo jakim jest wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wskazane okoliczności nie pozwalają na postawienie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Na tle dotychczasowej drogi życiowej oskarżonego widoczny jest trwały ślad nieposzanowania porządku prawnego, przejawiający się w podejmowaniu przestępczych działań wymierzonych przeciwko najdalej chronionym prawom jak własność. Okoliczności te świadczą, iż P. S. jest już

w pewnym stopniu osobnikiem zdemoralizowanym. Tym niemniej biorąc pod uwagę młody wiek oskarżonego, Sąd wymierzył karę pozbawienia wolności w dolnym wymiarze ustawowego zagrożenia.

Z uwagi na okoliczność, że P. S. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Ustalając wartość jednej stawki na poziomie minimalnym wobec P. S. Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony nie pracuje i nie uzyskuje żadnych dochodów. Tym niemniej biorąc pod uwagę, iż jest młodym, zdrowym człowiekiem będzie miał możliwość zgromadzenia stosownych środków celem uiszczenia kary grzywny.

Oskarżony P. S. swoim zachowaniem wyrządzili szkodę w mieniu firmy (...) SA w K. na łączną kwotę 1.722,15 złotych. Dlatego też Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od tych oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1.722,15 złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości.

Na podstawie § 2 ust. 1, 2, 3, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. kwotę 1.136,52 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym. Nieuiszczone koszty obrony z urzędu ustalone zostały na poziomie stawek minimalnych. Zdaniem Sądu powyższe wynagrodzenie jest stosowne do charakteru i stopnia zawichości sprawy oraz adekwatne do wkładu pracy obrońcy.

W ocenie Sądu niecelowe jest obciążanie oskarżonego kosztami sądowymi, z uwagi na przewidywaną już na tym etapie postępowania rozpoznawczego bezskuteczność ich ściągnięcia, wobec realności wykonania w stosunku do oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Ponadto jest on osobą nie uzyskującą aktualnie żadnych dochodów.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 624 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.